

**DAWIT
ISAAK**

3 961

dagar i fängelse

Urban konst mitt i spenaten. Jenny Maria Nilsson anbefaller ett besök på Krapperrups utställning New York New York!

Storstadspuls

KONST

New York New York!

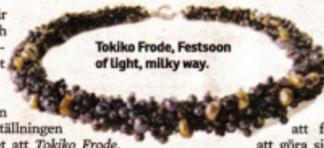
Hans Frode, Tokiko Frode, Anders Knutsson, Mats Pehrson, Peter Åström
 Krapperrups konsthall
 Pågår till 19 augusti

Dagen då jag besöker Krapperrup överflås vi då och då av hastiga regniskurar. "Gott med blöt sockerkaka..." (utläses ironiskt) säger en kvinna på kaffet som inte hann undan. Men det är något särskilt med platsen, så bedövande ljudlig med sina stora lövträd, varav några i perfekta fad. Krapperrup är väl-skött, ändå ser jag sillan någon som sköter det vilket bidrar till en märklig känsla av att naturen själv ordnat sig så här snyggt. Givetvis är det inte sant men Krapperrups konsthall blir som en behållare av människokost i naturkost.

Och nu är kontrasten extra stor. Ordnat lantlighet utanför men inuti fem konstnärer med ett expressivt uttryck – och ofta urbana motiv – som alla har det gemensamt att de bor i New York med anknytning till Sverige. Fyra av dem kommer härifrån men har flyttat till The Big Apple. Dessa

fyra är män och förekommer det något problem med den här utställningen så är det att Tokiko Frode, som är enda medverkande kvinna, verkar vara med på nåder. Hon står sist på förstasidan i katalogen, undantaget den bokstavsordning övriga står i, sist i katalogen och en undanskymd plats i konsthallen. Jag vet inte orsaken, men även om det finns skäl så ser det inte snyggt ut att Tokiko, som också är också hustru till Hans Frode som ges stort utrymme, tycks styvmoderligt behandlad.

Tokiko Frode, som ställer ut smyckekonst, bryter av mot de andras måleri och teckning på ett bra vis. Hennes sofistikerade hantverk är inspirerat av shintofilosofin från hemlandet Japan, örket hon en gång lämnade. Utställningen är utmärkt bland annat för att den bygger på den intressanta idén att visa just utvandrade konstnärer. Inte blir någon vare sig en bättre eller sämre konstnär av att flytta

men att byta land innebär att återuppfinna sig, att få tillfälle att göra sig av med bitar av sig själv och lägga till andra. Som Anders Knutsson, som när han kom till USA 1967 var ingenjör, men hade litterat att bli konstnär när han lagt avstånd och en ifrågasättande släkt mellan sig. Knutsson deltar med en porträttserie av träd kallad "Att hitta Yggdrasil", ett träffande namn, där Knutsson med en meditativ nogsamhet och självkänsla i linjerna gör träden till lika tydliga personligheter som vi i alla fall inbillar oss att vi är.

När jag betraktar verken i konsthallens fina och försiktiga ljus tänker jag på en annan till USA invandrad konstnär, fotografen Robert Frank från Schweiz som innan han fotograferade sitt måsterverk "The Americans" avbildade personer med samma yrke som ofta återfinns i Mats Pehrons bilder – människor som arbetar i finansbranschen på

Wall Street. Pehrson använder collage och blandteknik, foto och måleri. Tittar man på dem för länge riskerar de att falla samman i sina beståndsdelar, men konstnären har lyckats fånga urbanitetens essens – och detsamma gör Peter Åström i sina graffitinspirerade verk. Men det är Åströms tecknade ansikten som mest intresserar mig – personernas uttryck är vackra.

Hans Frode balanserar på gränsen till detsamklöds, det är beundransvärt med en konstnär som kan samla så många referenser och använda flera olika tekniker i ett och samma verk och få det att fungera. I hans arbete knyts estetikens ihop de holländska stillbenmålarna från de konceptuella konst och nyskapande glaskonst. I verket "Vanitas, all things pass" har han, som han alltid gör, målat på glas och i motivet finns en dödskalle och bredvid denna en ljuskapp – en traditionell och en modern symbol för memento mori. Frode är även slags surrealist som precis utvecklat att bli banal.

Skynda, fina dagar eller regniga, till en spretig, pulserande utställning, en bit storstad mitt i spenaten!

Jenny Maria Nilsson
 jenny.strom@lon.se